

Concertgebouw - Amsterdam
zaterdag 29 juni 1974 - 20.15 uur

Het Radio Filharmonisch Orkest

m.m.v.

Het Groot Omroepkoor

Dirigent: Riccardo Muti

Solisten: Nelly van der Spek, sopraan
Sylvia Schlüter, alt

Antonio Vivaldi: **CONCERTO IN A**
(1678-1741) voor strijkorkest en klavecimbel
Allegro molto
Andante molto
Allegro

Antonio Vivaldi: **GLORIA IN D**
voor solisten, koor en orkest

Pauze

Giuseppe Verdi: **QUATTRO PEZZI SACRI**
(1813-1901) **Ave Maria**
voor gemengd koor a cappella
Stabat Mater
voor gemengd koor en orkest
Laudi alla Vergine Maria
voor vrouwenkoor a cappella
Te Deum
voor twee koren en orkest

RICCARDO MUTI

werd in 1941 te Napels geboren. Hij studeerde piano en compositie aan de conservatoria van Napels en Milaan. Zijn carrière als dirigent begon nadat hij in 1967 de eerste prijs had gewonnen op het Concours Guido Cantelli. In 1969 volgde zijn benoeming tot vaste dirigent bij het orkest van de Maggio Musicale Fiorentino te Florence; later volgde hij Otto Klemperer op als dirigent van het New Philharmonia Orchestra te Londen. Met dit orkest zal hij binnenkort een tournee maken door Europa en de Verenigde Staten.

Zijn debuut in de Verenigde Staten maakte Riccardo Muti in 1972 te Philadelphia. Daarna volgden uitnodigingen bij de orkesten van Boston, Chicago en New York.

In Europa dirigeerde Riccardo Muti o.m. de Berliner Philharmoniker, de Wiener Philharmoniker en het London Symphony Orchestra. Hij dirigeerde opera's en concerten bij festivals in Florence, Luzern, Montreux, Praag, Bath, Edinburgh en Salzburg.

Voor 1975 is hij uitgenodigd voor een tournee door Japan met de Wiener Philharmoniker. Grammofoonplaten maakte hij voor het merk EMI.

NELLY VAN DER SPEK

werd geboren te Schiedam en ontving haar opleiding voornamelijk aan het Conservatorium te Rotterdam bij Jo Bollekamp. In 1963 ontving zij de Toonkunstprijs van de Stad 's-Hertogenbosch. Zij trad op in een groot aantal Europese landen, in een aantal gevallen tevens voor radio en televisie. In West-Duitsland zijn verscheidene grammofoonplaten met Nelly van der Spek gemaakt. Zij maakte een belangrijke tournee door Zuid-Amerika in 1971.

SYLVIA SCHLÜTER

werd in 1949 te Rotterdam geboren. Zij studeerde bij Lex Karsemeijer en was enige tijd verbonden aan het koor van de Nederlandse Omroep Stichting. Haar solistische carrière kreeg een sterke impuls door haar medewerking aan concertuitvoeringen van de opera's 'Eugen Onegin' en Rossini's 'Mose' in het Concertgebouw te Amsterdam.

Haar buitenlands debuut maakte zij vorig jaar in Boedapest.

Dit seizoen werkte zij o.a. mee aan de Matthäus Passion in Den Haag en aan de concertuitvoering van Leoncavallo's 'Bohème'.

CONCERTO IN A voor strijkorkest en klavecimbel - Antonio Vivaldi

De term 'concerto' is bij Vivaldi in zoverre misleidend, dat deze door hem is gebruikt zowel bij werken voor één of meer solo-instrumenten, als bij composities waar niet een solist aan te pas komt. De concerti zonder solist zijn qua opbouw echter zodanig verwant aan Vivaldi's soloconcerten met hun stereotype driedelige vorm, dat het alleen maar voor de hand ligt, dat de componist beide soorten onder een en dezelfde noemer heeft gebracht.

In het Concerto in A spelen de violen een uitgesproken hoofdrol. Altén, celli, bas en klavecimbel hebben eenvoudige begeleidingsfiguren te verwerken, die slechts een enkele maal mogen aanknopen bij het melodisch materiaal dat aan de violen is toebedeeld.

Met een aantal kernachtige motieven zetten 1e en 2e violen het Allegro molto in, elkaar imiterend of gelijk opgaand in tertsafstand. Deze motieven vormen de enige ingrediënten van het eerste deel; zij keren telkens terug, zij het in wisselende volgorde en gedaante.

In het Andante molto ontvouwen de violen een zangrijke melodie boven een regelmatig voortstappende bas. Eerste en tweede violen spelen hier unisono, behalve wanneer zij kort voor het einde van dit deel even uit elkaar gaan. Ook in het uitgelaten slot-Allegro hebben de violen vaak dezelfde partij te spelen en gedurende de overige maten buitelen zij dertel over elkaar.

GLORIA IN D - Antonio Vivaldi

Vivaldi's priesterschap, overigens slechts één jaar als ambt uitgeoefend, heeft niet kunnen verhinderen, dat muziek voor kerkelijk gebruik een relatief geringe plaats inneemt in het oeuvre van 'il prete rosso'.

Tijdens zijn leven was de roem van Vivaldi, die zich uitstreckte van Praag tot Amsterdam, dan ook gebaseerd op zijn instrumentale composities, zijn circa 50 opera's, zijn virtuoze vioolspel en op het hoge peil van het door hem geleide orkest.

Vanaf 1703, het jaar waarin hij de priesterwijding ontving, tot aan zijn dood in 1741 was hij - weliswaar met tussenpozen - verbonden aan het Ospedale della Pietà. Dit instituut, een soort combinatie van weeshuis en conservatorium, zoals er meer waren gevestigd in Venetië, huisvestte een orkest waarin de meeste plaatsen werden ingenomen door meisjes en dat onder zijn leiding uitgroeide tot een van de meest gerenommeerde ensembles van Europa. Vivaldi's langdurige verbintenis met dit orkest bood hem gelegenheid tot langdurig en gestaag experimenteren met nieuwe klankeffecten en expressiemiddelen, maar bovenal met de vorm van het instrumentale soloconcert. Deze concertvorm groeide in zijn handen uit tot een stabiel, maar zeer flexibel handvat, dat gretig is aangegrepen door muzikaal Europa in de eerste helft van de 18de eeuw en dat zijn enige gelijkwaardige tegenhanger vond in de vocale da capo-vorm.

Het Venetiaanse muziekleven was ten tijde van Vivaldi uitermate rijk en veelzijdig. Naast de Ospedali floreerden er zo'n 10 operatheaters en functioneerde de San Marco-kathedraal als een pronkvool centrum van kerkmuziek. Bij elk van deze drie componenten is Vivaldi actief betrokken geweest en hij heeft ze bijzonder effectief in zijn componeerarbeid op elkaar betrokken.

Karakteristiek voor de snelle delen in de concerten van Vivaldi is de afwisseling van tutti-ritornellen (orkest-refrein) en solo-coupletten, op allerlei wijzen toe te passen en overigens terug te voeren op de typisch Venetiaanse meerkorigheid, die al dateert uit de 16de eeuw. De concerten zijn driedelig: twee snelle delen omvatten een langzaam deel, dat overeenkomstig vertoont met de lamento (klacht-aria) uit de opera. Deze driedeligheid, op zijn beurt, komt voort uit de Sinfonia (snel - langzaam - snel) waarmee de Italiaanse opera placht te openen.

Invloed van de opera op het concert blijkt verder uit het veelvuldig toepassen van dramatische contrasten en het gebruik van een grote verscheidenheid aan motieven, klankkleuren en orkesttechnieken. Daarentegen zijn veel operaria's praktisch uitwisselbaar met concertdelen; en ook in de liturgische werken komen koorgedeelten voor waarbij het orkest eenzelfde functie heeft als in het concert: het koor vult daar de coupletten in tussen de tutti-ritornellen.

Van de twee Gloria's die Vivaldi, voorzover bekend, heeft gecomponeerd is het Gloria in D grote terts het belangrijkste. Mogelijk is dit het Gloria dat hij in opdracht schreef t.g.v. het huwelijk van koning Lodewijk XV van Frankrijk in 1725. In het andere geval is het waarschijnlijk geschreven voor een bijzondere kerkelijke feestviering in zijn vaderstad Venetië.

Vanwege de veelheid van vormen, technieken en klankcombinaties die Vivaldi in dit 12 nummers tellende werk heeft toegepast, kan worden gesteld dat de componist zeer inventief heeft gewoekerd met zijn middelen. Het zwaartepunt ligt bij het koor in een aantal accoordische hetzij contrapuntische gedeelten, die echter elk anders van opzet zijn. Alleen het begindeel keert tegen het slot weer terug, kort voordat een groots opgezette dubbelfuga het werk besluit. In deze

gedeelten voegen een hobo en trompet zich bij het strijkorkest. De totaalklank krijgt dan een stralend karakter, zodoende zorgend voor een extra feestelijke omlijsting, zoals past bij de tekst van deze lofzang.

Ook de solisten worden steeds vanuit een verschillende gezichtshoek benaderd. 'Laudamus te' is een duet voor sopraan en alt; 'Domine Deus' een trio voor sopraan, hobo en continuo in het langzame ritme van een siciliano. In 'Domine Deus, Agnus Dei' voeren de alt-solo en het continuo een samenspraak met het koor en strijkorkest. De aria 'Qui sedes' is een mooi voorbeeld van Vivaldi's ritornello-vorm, waarbij de alt ditmaal de solo-coupletten invult tussen het steeds terugkerend orkest-refrein.

GLORIA

1. Koor

Gloria in excelsis Deo

Ere zij God in de hoge

2. Koor

Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

En vrede op aarde aan de mensen van goede wil.

3. Sopraan en alt

Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te. Glorificamus te.

Wij loven U. Wij prijzen U. Wij aanbidden U. Wij verheerlijken U.

4. Koor

Gratias agimus tibi

Wij danken U

5. Koor

Propter magnam gloriam tuam,

Om Uw grote heerlijkheid,

6. Sopraan

Domine Deus, Rex coelestis, Deus Pater omnipotens.

Heer God, Koning van de hemel, God, Almachtige Vader.

7. Koor

Domine Fili unigenite, Jesu Christe.

Heer Jezus Christus, eniggeboren Zoon.

8. Alt en Koor

Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Heer God, Lam Gods, Zoon van de Vader. Gij die de zonden der wereld wegneemt, ontferm U over ons.

9. Koor

Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram.

Gij die de zonden der wereld wegneemt, ontvang ons smeekgebed.

10. Alt

Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis.

Gij die zetelt aan de rechterhand van de Vader, ontferm U over ons.

11. Koor

Quoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus altissimus, Jesu Christe,

Want Gij alleen zijt heilig, Gij alleen de Heer, Gij alleen de allerhoogste, Jezus Christus,

12. Koor

cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris. Amen.

met de Heilige Geest, in de heerlijkheid van God de Vader. Amen.

QUATTRO PEZZI SACRI - Giuseppe Verdi

Hetgeen bekend is onder de titel 'Quattro pezzi sacri' heeft Verdi in opzet als onafhankelijke werken gecomponeerd. Alle vier vergen een andere bezetting. Het enige dat ze feitelijk gemeenschappelijk hebben is de geestelijke inhoud van de tekst. De bekrachtiging van hun samenvoeging ontlenen ze toch aan de componist zelf. Deze zond ze in oktober 1898 gezamenlijk naar uitgeverij Ricordi ter publicatie, hoewel hij eerder dat jaar, toen zijn vriend en tekstdichter Arrigo Boito hun eerste uitvoering te Parijs voorbereidde, zich ertegen had verzet dat het Ave Maria tezamen met de andere drie zou worden uitgevoerd en ook de Italiaanse première, kort daarna o.l.v. Toscanini, het zonder dit deel moest stellen.

Verdi beschouwde zijn Ave Maria niet als 'echte muziek'; eerder als een 'virtuositeit' of 'een soort charade'. Het stuk, inderdaad een hoogstandje van technisch kunnen, is niettemin van een grote, verzonken schoonheid. Aanleiding tot de compositie was een uitnodiging van de 'Gazetta Musicale' aan componisten een raadsel-toonladder te harmoniseren. De toonladder luidt: c, des, e, fis, gis, ais, b, c en in dalende vorm met f in plaats van fis. Verdi aanvaardde de uitdaging en nam het gegeven als grondslag voor een vierstemmig koorwerk a cappella op de Latijnse tekst van het Ave Maria. Achtereenvolgens zingen bas, alt, tenor en sopraan de 'scala enigmatica' in lange notenwaarden, streng contrapuntisch en met fascinerende harmonieën omweefd door de overige stemmen.

Ongeveer uit dezelfde tijd, tussen het ontstaan van de opera's Otello en Falstaff, dateert 'Laudi alla Vergine Maria'. Dit werk voor vierstemmig vrouwenkoor a cappella, op tekst uit de laatste zang van Dante's *Il Paradiso*, is bijzonder licht en doorzichtig van schrijfwijze. Het zou een hommage kunnen zijn aan Palestrina, wiens muziek Verdi in zijn late jaren intensief bestudeerde en welke hij beschouwde als de bron van de Italiaanse muziek.

De twee andere stukken componeerde Verdi zeven jaar later. Ze onderscheiden zich van de vorige door het gebruik van orkest en de keuze van liturgische teksten. Het zijn Verdi's laatst voltooide werken. Geen levensmoede zwanenzang toch: eerder getuigen van een ongebroken levenskracht en een niet uitgedoofde inspiratie.

Voor vierstemmig koor en orkest is geschreven de muziek op Jacopo da Todi's aangrijpend gedicht op de Moeder van smarten: *Stabat mater dolorosa*. Muziek met felle contrasten, hevige dramatiek en een orkestbehandeling die duidelijk de operacomponist verraadt.

Het *Te Deum* voor dubbelkoor en orkest bezit meer het karakter van kerkmuziek. Veel motieven zijn terug te voeren op de gregoriaanse melodie; bij *Tu Rex gloriae* is deze met name genoemd in de partituur ('dal canto liturgico'). De tekst heeft Verdi op een geheel eigen wijze benaderd. Hierin vond hij slechts zeer ten dele aanleiding voor de majestueuze jubeltoon waarop het *Te Deum* in de muziekliteratuur meestal is getoonzet. Naarmate het werk vordert is dan ook steeds minder sprake van uitbundigheid. Het slot op de woorden 'In te, Domine, speravi' (Op U, Heer, heb ik gehoopt) is van een grote soberheid: de mens kan alleen hopen en vertrouwen, zonder echter zeker te zijn.

H.v.W.

AVE MARIA

Ave Maria, gratia plena, Dominus
tecum, benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus ventris tui
Jesus.

Sancta Maria, Mater Dei, ora pro
nobis peccatoribus, nunc et in hora
mortis nostrae. Amen.

Wees gegroet, Maria, vol van genade,
de Heer is met u; Gij zijt de gezegen-
de onder de vrouwen, en gezegend is
Jezus, de Vrucht van uw schoot.
Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor
ons zondaren, nu en in het uur van
onze dood. Amen.

STABAT MATER

Stabat Mater dolorosa
Juxta crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem,
Constristantem et dolentem
Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta
Mater Unigeniti!

Quae maerebat et dolebat,
Pia Mater dum videbat
Nati poenas inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Piam Matrem contemplari,
Dolentem cum Filio?

Pro peccatis suae gentis
Vidit Jesum in tormentis
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac, ut tecum lugeam.

Naast het kruis met wenende ogen
Stond de Moeder droefgebogen,
Waar haar Zoon te lijden hing.

Ach, hoe haar door 't zuchtend harte
Medelijdend met zijn smarte
't Zwaard van droefheid henenging.

O, hoe weende in pijn en rouwe
Die gebenedijde Vrouwē,
Moeder van Gods enige Zoon!

Ach hoe treurde en hoe streed zij,
Ach wat moederangsten leed zij,
Ziende Hem ten spot en hoon.

Wie, die zonder mederouwen
Christus' Moeder kan aanschouwen
In zo wrede foltering?

Wie wil niet in droevig wenen
Met Maria zich verenen,
Lijdend met haar Liefeling?

Voor de zonden van de zijnen
Zag zij Jezus zó in pijnen
En door gesels wreed gewond.

Gans alleen zag zij Hem lijden
Troosteloos de doodsstrijd strijden
In Zijn laatste stervensstond.

Geef, O Moeder, bron van liefde,
Dat is voele, wat U griefde,
Dat ik met U medeklaag.

Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta Mater, istud agas:
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.

Tui Nati Vulnerati,
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide.

Fac me tecum pie flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociare
In planctu desidero.

Virgo virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.

Fac ut portem Christi mortem,

Passionis fac consortem
Et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari
Et cruore Filii.

Flammis ne urar succensus,
Per te, Virgo, sim defensus
In die judicii.

Christe, cum sit hinc exire,
Da per matrem me venire
Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria. Amen.

Dat mijn hart ontgloei van binnen
In mijn Heer en God te minnen,
Dat ik Hem alleen behaag.

Heilige Moeder, ach verhoor mij:
Des gekruisten wonden boor mij
Diep en krachtig in het hart.

'k Zie Uw Zoon bedekt met wonden
Talloos om mijn vele zonden,
Laat mij delen in Zijn smart.

Doe mij in liefde met U wenen
En met Jezus mij verenen
Tot mijn stervensuur zal slaan.

Diep bedroefd kom ik U vragen
Met U Jezus' leed te dragen
En met U bij 't kruis te staan.

Maagd der maagden, uitverkoren,
Wil mij in Uw goedheid horen,
Laat mij wenend bij U zijn.

Laat mij Christus' doodsangst
proeven,
Om Zijn lijden mij bedroeven,
Stil herdenkend al Zijn pijn.

Met Hem aan het Kruis geklonken
Maak mij van de smarte dronken
En van 't bloed van Uwen Zoon.

Van het vuur en 't eeuwig lijden
Wil, O Maagd, mij toch bevrijden
Als ik staan zal voor Zijn troon.

Christus, slaat het uur van scheiden,
Laat Uw Moeder mij dan leiden
Tot de palm en zegeprijs.

Als mijn lichaam weg zal sterven
Doe mijn ziele dan verwerven,
't Glorievolle Paradijs. Amen.

LAUDI ALLA VERGINE MARIA

Vergine madre, figlia del tuo Figlio,

Umile ed alta più che creatura,

Termine fisso d'eterno consiglio,

Tu se' colei che l'umana natura

Nobilitasti, sì, che'l suo Fattore
Non disdegnò di farsi sua fattura.

Nel ventre tuo si raccese l'amore

Per lo cui caldo nell' eterna pace

Così è germinato questo fiore.

Qui se' a noi meridiana face
Di caritate, e giuso, intra i mortali

Se' di speranza fontana vivace.

Donna, se' tanto grande, e tanto vali,

Che qual vuol grazia, ed a te non
ricorre,

Sua disianza vuol volar senz' ali.

La tua benignità non pur soccorre

A dri dimanda, ma molte fiata
Liberamente al dimandar precorre.

In te misericordia, in te pietate,
In te magnificenza, in te s'aduna

Quantunque in creatura è di bontate.
Ave.

LOFZANG TOT DE MAAGD MARIA

Maagd-moeder, dochter van Uwen
Zoon,
Nederig en verheven, meer dan enig
schepsel,
Vastgesteld einddoel van het Eeuwige
plan,

Gij zijt degene, die de menselijke
natuur

Zóó veredeldet, dat haar Maker
Niet versmaadde zich tot haar
maaksel te maken.

In Uwen schoot herontstak zich de
liefde,

Door welker warmte in den eeuwigen
vrede

Zóó is ontsproten deze bloem.

Hier zijt Gij voor ons de middag-fakkel
Der liefde, en beneden, onder de
stervelingen,

Zijt Gij de levende bron der hoop.

Vrouwe, Gij zijt zoo groot, en zooveel
vermoogt Gij,

Dat wie genade verlangt en zich niet
tot U wendt, -

Diens begeerte wil vliegen zonder
vleugels.

Uwe mildheid komt niet slechts te
hulp

Aan wie het vraagt, maar vele malen
Loopt zij vrijgevig op het vragen
vooruit.

In U is erbarming, in U medegevoel,
In U milde grootmoedigheid, in U is
vereenigd

Al wat aan goedheid in een schepsel
zijn kan.

Dante Alighieri

Il Paradiso, Zang 33, vers 1-21

TE DEUM LAUDAMUS

Te Deum laudamus, te Dominum
confitemur.

Te aeternum Patrem omnis terra
veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi coeli et
universae potestates,

Tibi Cherubim et Seraphim incessabili
voce proclamant:

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus
Deus Sabaoth!

Pleni sunt coeli et terra majestatis
gloriae tuae,

Te gloriosus Apostolorum chorus,

Te Prophetarum laudabilis numerus,

Te Martyrum candidatus laudat
exercitus.

Te per orbem terrarum sancta
confitetur Ecclesia,

Patrem immensae majestatis,

Venerandum tuum verum et

unicum Filium,

Sanctum quoque paraclitum

Spiritum.

Tu rex gloriae, Christe,

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus

hominem, non horruisti Virginis

uterum.

Tu, devicto mortis aculeo, aperuisti

credentibus regna coelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes in gloria

Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, tuis famulis

subveni,

Quos pretioso sanguine redemisti.

Aeterna fac cum sanctis tuis in gloria
numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et
benedic haereditati tuae.

Et rege eos et extolle illos usque in
aeternum.

Per singulos dies benedicimus te,

Et laudamus nomen tuum in saeculum

et in saeculum saeculi.

U, God, prijzen wij, U, Heer,
belijden wij.

U, eeuwige Vader, vereert de ganse
aarde.

Tot U roepen alle engelen, tot U de
hemelen en alle heirscharen,

Tot U de Cherubijnen en Seraphijnen
met onophoudelijke stem:

Heilig, Heilig, Heilig is de Heer,
God Sabaoth.

Vol zijn de hemelen en de aarde van
de heerlijkheid van Uw majesteit.

U prijst het roemrijke koor van de
Apostelen,

De lofwaardige schaar van de
profeten,

Het in blanke gewaden gehulde leger
van de martelaren.

U belijdt over de ganse aarde de
heilige Kerk,

U, de Vader van mateloze majesteit,
Uw aanbeddelijke, waarachtige en

enige Zoon,

Alsook de vertrooster, de Heilige
Geest.

Gij, Christus, Koning der glorie,

Gij zijt de eeuwige Zoon des Vaders.

Gij hebt, om de mens te bevrijden, de

schoot van een Maagd niet

versmaad.

Gij hebt de prikkel van de dood

overwonnen en het hemelrijk voor de

gelovigen ontsloten.

Gij zijt gezeten aan de rechterhand

van God in de glorie des Vaders.

Gij wordt geloofd als rechter te zullen

verschijnen.

Daarom bidden wij U: kom Uw

dienaren te hulp,

Die Gij met Uw kostbaar bloed hebt

verlost.

Maak, dat wij met Uw heiligen in de

eeuwige glorie verzameld worden.

Red Uw volk, o Heer, en

zegen Uw erfdeel,

En leid en verhef hen tot in

eeuwigheid.

Iedere dag prijzen wij U,

En wij loven Uw naam in alle

eeuwigheid.

Dignare, Domine, die isto sine peccato nos custodire.

Misere nostri, Domine, miserere nostri.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodum speravimus in te.

In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum.

Vervaardig U, Heer, op deze dag ons vrij van zonde te bewaren.

Erbarm U over ons, o Heer, erbarm U over ons.

Moge Uw ontferming over ons komen, Heer, gelijk wij op U onze hoop hebben gesteld.

Op U, o Heer, heb ik mijn hoop gesteld, moge mijn vertrouwen in eeuwigheid niet beschaamd worden.

HET RADIO FILHARMONISCH ORKEST

Onder de Nederlandse symfonie-orkesten neemt het Radio Filharmonisch Orkest door zijn veelzijdig repertoire en het niveau van zijn uitvoeringen een belangrijke plaats in.

Het orkest telt een vaste bezetting van 92 musici, uit te breiden al naar gelang de aard van de werken die worden gespeeld.

Sinds 1961 is Jean Fournet de vaste dirigent. Zijn voorgangers waren Albert van Raalte, Paul van Kempen, Willem van Otterloo en Bernard Haitink. Beroeemde gastdirigenten uit binnen- en buitenland hebben het orkest sinds zijn oprichting in 1945 geleid, zoals Eduard van Beinum, Luciano Berio, Sir Adrian Boult, Antal Dorati, Eduard Flipse, Ferdinand Leitner, Bruno Maderna en Pierre Monteux. In 1970 gaf het orkest enkele concerten onder leiding van de befaamde Leopold Stokowski; tevens werden grammofoonplatenopnamen gemaakt.

Op buitenlandse tournees trad het orkest op in Duitsland (o.m. het Beethoven festival in Bonn), Frankrijk (het festival van Besançon en het 'Festival de Pâques' in Lourdes), Zwitserland, Italië, Joegoslavië (festival van Belgrado) en Polen (Warschauer Herbst).

HET GROOT OMROEPKOOR

Het Groot Omroepkoor van de NOS, dat werd opgericht in 1945, wordt gevormd door 79 zangstemmen, te weten 23 sopranen, 20 alten, 18 tenoren en 18 bassen.

Van dit ensemble kunnen verschillende formaties worden gevormd, zoals een ensemble van 62 personen, van 46, van 33, van 29, een vrouwenkoor (43), een mannenkoor (36), een kamerkoor (17) en een dubbel-kwartet. Het repertoire van het Groot Omroepkoor bestrijkt het gebied van de oratoria, opera, operette, evenals dat van a cappella-werken en koormuziek met begeleiding van allerlei ensembles. Ook de eigentijdse muziek neemt een belangrijke plaats in; tal van muziekwerken kregen hun eerste uitvoering bij het koorapparaat van de NOS.

In het algemeen treedt het Groot Omroepkoor op met de vijf orkesten van de NOS, maar het koor concerteert ook met het Concertgebouworkest, het Residentie Orkest en het Rotterdams Philharmonisch Orkest.

Een groot aantal gastdirigenten heeft het Groot Omroepkoor geleid: Eduard van Beinum, Roberto Benzi, Antal Dorati, Jean Fournet, Carlo Maria Giulini, Bernard Haitink, Eugen Jochum, Paul van Kempen, Erich Leinsdorf, Ferdinand Leitner, Bruno Maderna, Nicolai Malko, Pierre Monteux, Willem van Otterloo, Hugo Rignold, Carl Schuricht, Leopold Stokowski en Albert Wolff.

Het Groot Omroepkoor en zijn formaties hebben drie vaste dirigenten: Meindert Boekel, Carel Laout en Frans Müller.

Het koor heeft concertreizen gemaakt door België, West-Duitsland, Zwitserland, Italië, Frankrijk en Oostenrijk.